

TEKSTY LITURGICZNE

DYKASTERIA DS. EWANGELIZACJI
SEKCJA ZAGADNIENÍ PODSTAWOWYCH
EWANGELIZACJI W ŚWIECIE

Prot. N. IUBXXV/736/2024/P

Watykan, dnia 13 maja 2024 r.

Najprzewielebniejszy Eminencjo,

w miarę zbliżania się rozpoczęcia Jubileuszu 2025, którego organizację i celebrację powierzył tej Dykasterii Ojciec Święty, podjęto kroki w celu powierzenia specjalnie utworzonej Komisji Liturgicznej zadania opracowania Formularza Mszy Świętej na Rok Jubileuszowy, oprócz dwóch form uprzednio zatwierdzonych przez tę Dykasterię. Inicjatywa jest konieczna, aby zarówno pielgrzymi obecni w Rzymie, jak i ci, którzy będą obchodzić Jubileusz w Kościołach partykularnych, mogli przeżywać doświadczenie łaski Jubileuszu w sposób spójny i zarazem bogaty duchowo. W związku z tym, zgodnie ze wskazaniem bulli papieskiej: *Spes non confundit*, zgodnie z kanonem 838 §§ 1-2 Kodeksu Prawa Kanonicznego i Konstytucji Apostolskiej *Predicare Evangelium* jestem zobowiązany przekazać tej Dykasterii tekst, który zamierzam skonsultować w odniesieniu do wszystkich obowiązujących przepisów liturgicznych. Wdzięczny za uwagę, jaką Wasza Ekscelencja pragnie poświęcić temu listowi i za wszelkie ustalenia w tej sprawie, chętnie korzystam z okazji, aby serdecznie pozdrowić i jednocześnie wyrazić wielki szacunek.

abp Rino FISICHELLA

bp Graham BELL
Podsekretarz

Jego Eminencja
Kardynał Arthur ROCHE
Prefekt Dykasterii ds. Kultu Bożego
i Dyscypliny Sakramentów Świętych
WATYKAN

[tłumaczenie z języka włoskiego: ks. dr hab. Radosław Błaszczyk SDB]

DYKASTERIA DS. KULTU BOŻEGO
I DYSCYPLINY SAKRAMENTÓW

Prot. N. 276/24

**DYKASTERIA DS. EWANGELIZACJI
SEKCJA DS. INSTYTUTÓW EWANGELIZACJI W ŚWIECIE**

Odpowiadając na prośbę Jego Ekscelencji Salvatore Fisichelli, Arcybiskupa tytularnego Vicohabentino, Proprefekta Dykasterii ds. Ewangelizacji – Sekcji ds. Instytutów Ewangelizacji w świecie, wyrażoną pismem z dnia 13 maja 2024 roku, na mocy uprawnień udzielonych niniejszej Dykasterii przez Papieża FRANCISZKA, chętni potwierdzamy tekst przekładów na język angielski, francuski, niemiecki, hiszpański, włoski, portugalski i polski trzech formularzy mszalnych, które mogą być używane w trakcie roku jubileuszowego, od dnia 24 grudnia 2024 roku do dnia 6 stycznia 2026 roku.

W wydrukowanym tekście należy umieścić informację dotyczącą niniejszego Dekretu. Ponadto dwa egzemplarze wydrukowanego tekstu należy przesłać do tutejszej Dykasterii.

Dekret obowiązuje bez względu na jakiegokolwiek inne rozporządzenia.

W siedzibie Dykasterii ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów, dnia 13 maja 2024 roku, we wspomnienie Najświętszej Maryi Panny z Fatimy.

Artur Kard. ROCHE
Prefekt

+ Wiktor Franciszek VIOLA O.F.M.
Arcybiskup Sekretarz

[Tłumaczenie z języka łacińskiego: dr Stanisław Kalinkowski]

**OBRZĘD OTWARCIA ROKU JUBILEUSZOWEGO
W KOŚCIOŁACH PARTYKULARNYCH**

Wprowadzenie

Poniższy Obrzęd otwarcia Jubileuszu Roku 2025 w Kościołach partykularnych dotyczy Kościołów obrządku rzymskiego.

Kościół Wschodnie mogą, jeśli zechcą, opracować Obrzęd otwarcia w zgodzie z własnym rytym liturgicznym, z zastrzeżeniem istoty i zasadniczego ukierunkowania samego obrzędu.

1. Dzień

Ojciec Święty Franciszek w bulli *Spes non confundit* ustanowił, że Rok Jubileuszowy rozpocznie się 24 grudnia 2024 r., w uroczystość Narodzenia Pańskiego, otwarciem Drzwi

Świątym Bazyliki Świętego Piotra w Watykanie. W następną niedzielę, 29 grudnia 2024 r., w Święto Świętej Rodziny Jezusa, Maryi i Józefa, inauguracja Jubileuszu będzie celebrowana w Kościołach partykularnych.

2. Miejsce

Uroczyste otwarcie Roku Jubileuszowego odbywa się poprzez sprawowanie Eucharystii pod przewodnictwem biskupa diecezjalnego w kościele katedralnym, matce wszystkich kościołów w diecezji. Eucharystia inaugurująca Jubileusz jest wyjątkowa, dlatego powinna być sprawowana w katedrze. Jednakże, jeśli w diecezji istnieje konkatedra, zgodnie z prawem kanonicznym, ona również może być miejscem sprawowania Eucharystii inauguracyjnej. Podczas Eucharystii w kościele konkatedralnym, biskupa może zastąpić specjalnie wyznaczony delegat. Uroczystość inauguracyjna nie może odbywać się w innych kościołach diecezji, w tym w sanktuariach lub znaczących kościołach.

3. Celebracja

Celebracja eucharystyczna ma charakter Mszy wspólnotowej (por. *Ceremoniał liturgicznej posługi biskupów*, 120). Wszyscy prezbiterzy koncelebrują zatem z biskupem; diakoni, akolici, lektorzy i inni posługujący pełnią swoje funkcje (por. *Konstytucja o liturgii świętej*, 26-28; *Ceremoniał liturgicznej posługi biskupów*, 119). Należy zadbać o to, by informacja dotarła do wszystkich wiernych.

4. W kontekście celebracji eucharystycznej szczególnym znakiem uroczystego otwarcia Roku Jubileuszowego jest procesja za krzyżem i uroczyste wejście do kościoła katedralnego, gdzie pasterz diecezji sprawuje swoją posługę nauczania, przewodniczy Bożym misteriom, liturgii uwielbienia i prześlągania oraz przewodzi wspólnocie kościelnej.

5. Procesja przebiega w trzech etapach:

- zgromadzenie w pobliskim kościele lub innym odpowiednim miejscu;
- przejście procesyjne;
- wejście do katedry.

6. Zgromadzenie w pobliskim kościele

Na zgromadzenie Ludu Bożego, jeśli to możliwe, należy wybrać kościół, który jest znaczący dla wspólnoty diecezjalnej, wystarczająco odpowiedni do sprawowania obrzędów wprowadzenia i położony w odległości umożliwiającej odbycie godnej procesji.

7. Głównymi elementami pierwszego etapu procesji są: antyfona lub hymn na rozpoczęcie, pozdrowienie, wezwanie do uwielbienia Boga, modlitwa, proklamacja perykopy ewangelicznej i odczytanie fragmentów bulli ogłaszającej Jubileusz Zwyczajny.

8. Procesja do katedry

Zgromadzony lud wierny udaje się do kościoła katedralnego, aby świętować Dzień Pański w święto Świętej Rodziny i w ten sposób otworzyć Rok Jubileuszowy, przyjęty jako dar od Boga. Jest to znak drogi nadziei ludzi pielgrzymujących za krzyżem Chrystusa, jak przedstawiono w logo Jubileuszu: "W świecie, w którym postępy i regres przeplatają się, krzyż Chrystusa pozostaje kotwicą zbawienia: znakiem nadziei, która nie zawodzi, ponieważ opiera się na miłości Boga, miłosiernego i wiernego" (Papież Franciszek, *Audiencja generalna, Plac Świętego Piotra* - 21 września 2022 r.). Jest to droga Świętej Rodziny Bożej, która w dzisiejszym Kościele zmierza ku niebiańskiemu Jeruzalem.

9. Z tego powodu wymaga się, aby krzyż, który otwiera procesję, był znaczącym krzyżem dla Kościoła diecezjalnego z historyczno-artystycznego punktu widzenia lub związanym z pobożnością ludu. Musi być odpowiednio ozdobiony, a jeśli jest tak duży, że do jego niesienia potrzeba kilku osób, należy to zorganizować. Umieszcza się go w prezbiterium, gdzie pozostaje przez cały Rok Jubileuszowy, aby wierni mogli czcić go w pobliżu ołtarza, ponieważ "treścią łamanego Chleba jest krzyż Jezusa, Jego ofiara złożona w miłosnym posłuszeństwie Ojcu" (Papież Franciszek, List apostolski *Desiderio desideravi*, 7).

10. Diakon niesie Ewangeliarz, skarbnicę żywego Słowa Zmartwychwstałego, który jak słup ognia prowadzi (por. Wj 13, 21-22), idzie przed swoim ludem jako światło i przewodnik dla swoich uczniów, szczególnie w tym roku łaski.

11. Podczas procesji szczególnie odpowiednie jest, aby śpiewać tak zwane "psalmy pielgrzymkowe" takie jak Psalm 15 (14) (*Kto będzie przebywał w Twym przybytku, Panie?*), Psalm 24 (23) (*Do Pana należy ziemia*), Psalm 84 (83) (*Jak miłe są przybytki Twoje*), Psalm 95 (94) (*Przyjdźcie, radośnie śpiewajmy Panu*), części Psalmu 118 (117), w których powtarzają się wersety takie jak 19, 20, 27, które nawiązują do obrzędowej procesji, Psalm 122 (121) (*Uradowałem się, gdy mi powiedziano*) i Psalm 136 (135) (*Chwalcie Pana, bo jest dobry*). Ze względu na swoją starożytną funkcję procesyjną można również zaproponować śpiew Litanii do Świętych.

12. Wejście do katedry

Wejście Ludu Bożego do katedry odbywa się przez główne drzwi, znak Chrystusa (por. J 10, 9). Na progu biskup podnosi krzyż (por. nr 9 – chodzi o wielkość krzyża) i zwracając się do ludu, akłamacją zaprasza wiernych do oddania czci "drzewu, na którym zawisło Zbawienie świata" (Śpiew przy ukazaniu krzyża "Liturgia na cześć Męki Pańskiej").

13. Po przejściu przez drzwi biskup z posługującymi udaje się do chrzcielnicy, skąd przewodniczy obrzędowi pokropienia wiernych. W tym czasie lud zajmuje miejsca w kościele, w taki sposób, aby byli zwrócenii twarzą do chrzcielnicy. Jeśli nie jest możliwe przeprowadzenie obrzędu pokropienia wiernych przy chrzcielnicy, dokonuje się go w prezbiterium. Następnie biskup wraz z posługującymi udaje się procesyjnie do ołtarza, a wierni wracają na wyznaczone im miejsca. Pokropienie wodą jest żywą pamiątką chrztu, bramą na drodze inicjacji sakramentalnej i do Kościoła. Chrzest jest bowiem "pierwszym sakramentem Nowego Przymierza, w którym ludzie jednoczą się przez wiarę z Chrystusem, otrzymują Ducha przybrania oraz miano i godność dzieci Bożych, zrośnięci w jedno z Chrystusem, uczestniczą w Jego śmierci i zmartwychwstaniu, zostają włączeni w Jego Ciało, namaszczeni Duchem Świętym, stają się świątynią Bogu poświęconą oraz członkami Kościoła, «wybranym plemiem, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem Bogu na własność przeznaczonym»" (*Obrzędy błogosławieństw*, 832).

14. Jeśli chrzcielnica znajduje się na zewnątrz, obrzęd pokropienia wiernych poprzedza uroczyste wejście do katedry.

15. Celebracja eucharystyczna

Sprawowanie Mszy świętej stanowi szczyt obrzędu otwarcia Roku Jubileuszowego. "Jako czynność Chrystusa i hierarchicznie zorganizowanego Ludu Bożego jest ośrodkiem całego chrześcijańskiego życia tak dla Kościoła powszechnego, jak i lokalnego oraz dla poszczególnych wiernych. W czynności tej osiąga szczyt działanie, przez które Bóg w Chrystusie uświęca świat, oraz kult, jaki ludzie oddają Ojcu, wielbiąc Go przez Chrystusa, Syna Bo-

żego w Duchu Świętym" (Ogólne wprowadzenie do Mszału rzymskiego, 16). Celebracja przebiega w zwykły sposób, przy użyciu formularza Mszy świętej w święto Świętej Rodziny Jezusa, Maryi i Józefa. Celebracja powinna być przygotowana ze szczególną troską o to, co konieczne, angażując posługujących, przygotowując pieśni, modlitwy dla wiernych, przygotowanie procesji z darami i ewentualne krótkie komentarze.

16. W zakrystii kościoła, z którego rozpoczyna się procesja

W zakrystii kościoła, z którego wyrusza procesja do katedry, należy przygotować:

- szaty liturgiczne dla biskupa, koncelebrujących prezbiterów, diakonów i innych posługujących;
- kapę dla biskupa;
- krzyż z lichtarzami;
- Ewangeliarz;
- kadzielnicę z kadzidłem;
- pochodnie, lampy lub inne znaki, zgodnie z miejscowym zwyczajem, dla wiernych, jeśli celebracja odbywa się po zachodzie słońca.

OBRZĘD OTWARCIA ROKU JUBILEUSZOWEGO (obrzęd dotyczy tylko kościołów katedralnych i konkatedralnych)

17. Dnia 29 grudnia, w święto Świętej Rodziny Jezusa, Maryi i Józefa, o wyznaczonej godzinie wierni gromadzą się w pobliskim kościele lub innym odpowiednim miejscu, poza kościołem katedralnym, do którego będą zmierzać. Jeśli zgromadzenie planowane jest po zachodzie słońca, można użyć pochodni lub zapalonych świec.

18. Biskup oraz posługujący zakładają szaty liturgiczne koloru białego. Biskup zakłada kapę, którą zdejmie po procesji.

19. Gdy biskup i posługujący dojdą do przygotowanych dla nich miejsc, można zaśpiewać hymn jubileuszowy lub inną odpowiednią pieśń.

20. Biskup, zwracając się do ludu, mówi:

W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.

Wszyscy odpowiadają:

Amen.

Następnie pozdrawia zgromadzonych wiernych:

Bóg nadziei, który w Słowie stał się ciałem i napędza nas wszelką radością oraz pokojem w wierze, przez moc Ducha Świętego, niech będzie z wami wszystkimi.

Wszyscy odpowiadają:

I z duchem twoim.

21. Biskup zachęca wiernych do wychwalania Boga:

Ps 33, 20-22

Bp Dusza nasza oczekuje Pana: On jest naszą pomocą i tarczą.

W. Błogosławiony Pan, nasza nadzieja.

Bp W Nim radują się nasze serca; Ufamy Jego świętym imieniu.

W. Błogosławiony Pan, nasza nadzieja.

Bp Niech nas ogarnie łaska Twoja Panie, według ufności pokładanej w Tobie.

W. Błogosławiony Pan, nasza nadzieja.

Lub:

Bp Niech błogosławiony będzie Ojciec: który posyłając swoje Słowo, uczynił Je znakiem nadziei i sakramentem odkupienia ludzkości.

W. Błogosławiony Pan, nasza nadzieja.

Bp Niech będzie błogosławiony Syn, który rodząc się z Maryi Dziewicy, otworzył nam drzwi nadziei na nowe życie.

W. Błogosławiony Pan, nasza nadzieja.

Bp Niech będzie błogosławiony Duch Święty, który objawiając się we Wcieleniu, uczynił nas przez chrzest dziedzicami nadziei życia wiecznego.

W. Błogosławiony Pan, nasza nadzieja.

22. Następnie biskup kieruje do wiernych następujące słowa:

Bracia i siostry,

Tajemnica Wcielenia naszego Zbawiciela Jezusa Chrystusa strzeżona w jednoczącej miłości Świętej Rodziny z Nazaretu, jest dla nas źródłem głębokiej radości i pewnej nadziei. W jedności z Kościołem powszechnym, celebrując miłość Ojca objawioną w ciele Słowa, które stało się człowiekiem i w znaku krzyża, kotwicy zbawienia, uroczyście otwieramy Rok Jubileuszowy w naszej diecezji.

Ten obrzęd jest dla nas wstępem do bogatego doświadczenia łaski i miłosierdzia, abyśmy zawsze byli gotowi odpowiedzieć każdemu, kto pyta nas o nadzieję, która w nas jest, zwłaszcza w tym czasie wojny i niepokojów. Niech Chrystus, który jest naszym pokojem i nadzieją, będzie naszym towarzyszem podróży w tym roku łaski i pocieszenia. Niech Duch Święty, który dziś rozpoczyna to dzieło w nas i z nami, doprowadzi je do końca aż do dnia Chrystusa Jezusa.

23. Po zakończeniu wezwania, po krótkiej chwili ciszy, biskup odmawia następującą modlitwę:

Módlmy się:

Ojcze, nadziejo, która nie zawodzi, początku i końca wszystkich rzeczy, pobłogosław początek naszej procesji za chwalebnym krzyżem Twojego Syna w tym czasie łaski; † ulecz rany złamanych serc, rozwiąż pęta, które czynią nas niewolnikami grzechu i więźniami nienawiści, i obdarz swój lud radością Ducha, * aby mógł kroczyć z odnowioną nadzieją ku upragnionemu celowi, Chrystusowi, Twojemu Synowi i naszemu Panu. Który żyje i króluje na wieki wieków.

W. Amen.

24. Po tym diakon proklamuje Ewangelię (J 14, 1-7)

EWANGELIA

J 14, 1-7

Ja jestem drogą i prawdą, i życiem

+ Słowa Ewangelii według Świętego Jana

Jezus powiedział do swoich uczniów:

«Niech się nie trwoży serce wasze. Wierzycie w Boga? I we Mnie wierzcie! W domu Ojca mego jest mieszkań wiele. Gdyby tak nie było, to bym wam powiedział. Idę przecież przygotować wam miejsce. A gdy odejdę i przygotuję wam miejsce, przyjdę powtórnie i zabiorę was do siebie, abyście i wy byli tam, gdzie Ja jestem. Znaście drogę, dokąd Ja idę».

Odezwał się do Niego Tomasz: «Panie, nie wiemy dokąd idziesz. Jak więc możemy znać drogę?»

Odpowiedział mu Jezus: «Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze Mnie. Gdybyście Mnie poznali, znalibyście i mojego Ojca. Ale teraz już Go znacie i zobaczyliście».

Oto słowo Pańskie.

25. Po odczytaniu Ewangelii następuje krótkie milczenie. Następnie lektor odczytuje kilka fragmentów zaczerpniętych z Bulli ogłaszającej Jubileusz Zwyczajny, wybranych spośród następujących:

Z Bulli ogłaszającej Zwyczajny Jubileusz

Spes non confundit (1; 3, 7, 25)

[1]. „*Spes non confundit*”, „nadzieja zawieść nie może” (Rz 5, 5). W imię nadziei Paweł Apostoł napełnia odwagą chrześcijańską wspólnotę Rzymu. Nadzieja jest również głównym przesłaniem zbliżającego się Jubileuszu, który zgodnie ze starożytną tradycją papież ogłasza co dwadzieścia pięć lat. Myślę o wszystkich *pielgrzymach nadziei*, którzy przybędą do Rzymu, aby przeżyć Rok Święty, a także o tych, którzy nie mogą dotrzeć do miasta Apostołów Piotra i Pawła, będą go obchodzić w Kościołach partykularnych. Niech to będzie dla wszystkich wydarzenie żywego i osobistego spotkania z Panem Jezusem, „bramą” zbawienia (por. J 10, 7. 9); z Tym, którego Kościół ma misję głoszenia zawsze, wszędzie i wszystkim jako „naszą nadzieję” (1 Tm 1, 1).

Wszyscy mają nadzieję. Nadzieja jest obecna w sercu każdego człowieka jako pragnienie i oczekiwanie dobra, nawet jeśli nie wie, co przyniesie ze sobą jutro. Nieprzewidywalność przyszłości rodzi jednak niekiedy sprzeczne uczucia: od ufności do lęku, od pogody ducha do zniechęcenia, od pewności do zwątpienia. Często spotykamy osoby zniechęcone, które patrzą w przyszłość ze sceptycyzmem i pesymizmem, jakby nic nie mogło dać im szczęścia. Oby Jubileusz był dla wszystkich okazją do ożywienia nadziei.

[3]. Nadzieja rodzi się w istocie z miłości i opiera się na miłości, która wypływa z Serca Jezusa przebitego na krzyżu: „Jeżeli bowiem, będąc nieprzyjaciółmi, zostaliśmy pojednani z Bogiem przez śmierć Jego Syna, to tym bardziej, będąc już pojednani, dostąpimy zbawienia przez Jego życie” (Rz 5, 10). A Jego życie objawia się w naszym życiu wiary, które zaczyna

się od chrztu, rozwija się w uległości wobec łaski Bożej, i dlatego jest ożywiane nadzieją, która, dzięki działaniu Ducha Świętego, jest stale odnawiana i niewzruszona.

To właśnie Duch Święty, swoją nieustanną obecnością na drodze Kościoła, promieniuje w wierzących światłem nadziei: podtrzymuje ją jak pochodnię, która nigdy nie gaśnie, aby wspierać i ożywiać nasze życie. Istotnie, nadzieja chrześcijańska nie zwodzi ani nie rozczarowuje, ponieważ opiera się na pewności, że nic i nikt nigdy nie będzie w stanie oddzielić nas od Bożej miłości.

[7]. Oprócz czerpania nadziei z łaski Bożej, jesteśmy wezwani do odkrywania jej także w znakach czasu, które daje nam Pan. Jak stwierdza Sobór Watykański II, „Kościół zawsze jest zobowiązany do badania znaków czasu i ich interpretowania w świetle Ewangelii, tak aby w sposób dostosowany do każdego pokolenia mógł odpowiedzieć na odwieczne pytania ludzi o sens życia doczesnego i przyszłego oraz o ich wzajemną relację”. Konieczne jest zatem zwrócenie uwagi na wiele dobra obecnego w świecie, aby nie ulec pokusie przekonania o byciu pokonanym przez zło i przemoc. Jednak znaki czasu, które zawierają tęsknotę ludzkiego serca, potrzebującego zbawczej obecności Boga, domagają się, by zostały przekształcone w znaki nadziei.

[25]. Pozwólmy, by od teraz pociągnęła nas nadzieja i pozwólmy, by przez nas stała się zaraźliwa dla tych, którzy jej pragną. Niech nasze życie mówi im: „Ufaj Panu, bądź mężny, niech się twe serce umocni, ufaj Panu!” (Ps 27, 14). Niech moc nadziei wypełnia naszą teraźniejszość, w ufny oczekiwaniu na powrót Pana Jezusa Chrystusa, któremu niech będzie cześć i chwała teraz i na przyszłe wieki.

26. Po zakończeniu czytania biskup wsypuje kadzidło do kadzielnicy, a diakon rozpoczyna procesję następującymi słowami:

Bracia i siostry, idźmy w imię Chrystusa, który jest drogą prowadzącą do Ojca, prawdą, która nas wyzwala, życiem, które zwyciężyło śmierć.

27. Następnie rozpoczyna się procesja do katedry, gdzie będzie sprawowana Msza święta. Na czele idzie usługujący z dymiącą kadzielnicą, następnie posługujący z ozdobnym krzyżem między dwoma usługującymi z zapalonymi świecami lub pochodniami; następnie diakon niosący Ewangeliarz, potem biskup, a za nim kapłani, pozostali posługujący i wierni z, jeśli to stosowne, zapalonymi pochodniami lub świecami.

Podczas procesji chór i wierni śpiewają Litanię do Świętych lub odpowiednie pieśni albo niektóre psalmy (por. Dodatek, są podane w dalszej części opracowania) z następującymi antyfonami lub innymi odpowiednio dobranymi antyfonami:

Ant. Jezus Chrystus wczoraj, dziś i zawsze.
Por. Hbr 13, 8. 20 Jemu cześć i chwała na wieki wieków.

Lub:

Ant. Ciesz się i raduj, Dziewico, córo Syjonu:
Por. Za 2, 14 Z Ciebie narodził się Chrystus, słońce sprawiedliwości przez Ciebie świeci zbawienie świata.

Lub:

Ant. Dzieła Twoje są wielkie i godne podziwu,
Ap 15, 3 Panie Boże Wszechmogący,
Sprawiedliwe i wierne są Twoje drogi, O Królu narodów.

28. Po dotarciu do katedry procesja wchodzi przez główne drzwi. Na progu biskup, bierze krzyż niesiony w procesji (w razie potrzeby z pomocą posługujących), podnosi go i zwrócony do wiernych, zachęca ich do oddania mu czci następującą aklamacją lub podobną:

Witaj krzyżu Chrystusa, jedyna nadziejo nasza.

Wszyscy odpowiadają:

Ty jesteś naszą nadzieją, nie doznamy zawodu na wieki.

Następnie biskup oddaje krzyż i wraz z posługującymi udaje się do chrzcielnicy, gdzie przewodniczy obrzędowi pokropienia wiernych, podczas gdy wierni zajmują miejsca w kościele zwróceniem w stronę chrzcielnicy. Biskup zaprasza do modlitwy tymi lub podobnymi słowami:

Pokornie prosimy Pana Boga, aby pobłogosławił tę wodę, którą będziemy pokropieni na pamiątkę naszego chrztu. Niech Bóg nam dopomaga, abyśmy byli wierni Duchowi Świętemu, którego otrzymaliśmy.

Wszyscy modlą się przez chwilę w ciszy. Następnie biskup, trzymając ręce złożone, mówi:

Panie, Boże wszechmogący, Ty jesteś źródłem i początkiem życia ciała i duszy. Prosimy Cię, pobłogosław + tę wodę, którą z ufnością się posługujemy, aby uprosić przebaczenie naszych grzechów i uzyskać obronę przeciwko wszelkim chorobom i zasadzkom szatana. Spraw, Boże, w miłosierdziu swoim, niech źródła żywej wody zawsze tryskają dla naszego zbawienia, abyśmy mogli zbliżyć się do Ciebie wewnętrznie oczyszczeni i uniknęli wszelkich niebezpieczeństw duszy i ciała. Przez Chrystusa Pana naszego. W. Amen.

29. Biskup bierze kropidło, sam czyni znak krzyża na sobie wodą pobłogosławioną kropi koncelebransów, posługujących i lud, przechodząc przez nawę katedry poprzedzony krzyżem i Ewangeliarzem. W tym czasie śpiewa się następujące antyfony lub inny odpowiedni śpiew:

Ant. Pokrop mnie, Panie, a stanę się czysty,
Por. Ps 50, 9 obmyj mnie, a nad śnieg wybieleję.

Lub:

Ant. "Pokropię was czystą wodą i będziecie oczyszczeni";
Por. Ez 36, 25-26 Oczyszczę was od wszelkiej zmaży
"i dam wam serce nowe", mówi Pan.

30. Biskup wraz z posługującymi udaje się do prezbiterium, gdzie zdejmuje kapę i zakłada ornat. Diakon, po dojściu do ołtarza, umieszcza na nim Ewangeliarz. Krzyż umieszcza się w pobliżu ołtarza, w najbardziej widocznym miejscu, gdzie pozostanie przez cały Rok Jubileuszowy dla oddawania czci przez Lud Boży. Należy zatroszczyć się, aby krzyż w prezbiterium był wyjątkowy. Biskup całuje ołtarz, okadza go wraz z krzyżem i udaje się na miejsce przewodniczenia. W tym czasie wykonuje się odpowiedni śpiew.

Jeśli chrzcielnica znajduje się na zewnątrz, obrzęd pokropienia wiernych poprzedza uroczyste wejście do katedry. Jeśli nie jest możliwe przeprowadzenie obrzędu pokropienia wiernych przy chrzcielnicy, biskup z posługującymi udaje się do prezbiterium, podczas gdy wierni zajmują miejsca w kościele. Diakon po dojściu do ołtarza kładzie na nim Ewangeliarz. Krzyż umieszcza się w pobliżu ołtarza. Biskup, po dojściu do prezbiterium, zdejmuje kapę i zakłada ornat. Całuje ołtarz, okadza go wraz z krzyżem i udaje się na miejsce przewodniczenia. Przed biskupa przynoszone jest naczynie z wodą, a on przystępuje do błogosławieństwa i pokropienia jak wyżej.

Po pokropieniu wiernych, biskup wraca na miejsce przewodniczenia i gdy śpiew się skończy, zwrócony do ludu, trzymając ręce złożone, mówi:

Niech Bóg wszechmogący oczyści nas z grzechów i sprawi, abyśmy przez odprawienie tej eucharystycznej Ofiary stali się godnymi udziału w uczcie niebieskiej.

W. Amen.

31. Następnie śpiewany jest hymn: *Chwała na wysokości Bogu*. Celebracja odbywa się jak zwykle, przy użyciu formularza mszalnego ze święta Świętej Rodziny Jezusa, Maryi i Józefa.

MSZA ŚWIĘTA NA ROK JUBILEUSZOWY

Tych formularzy można użyć wraz z szatami w kolorze własnym dnia lub okresu, w którym jest celebrowana Msza święta w Roku Jubileuszowym, z wyjątkiem uroczystości, niedziel, świąt, dni Wielkiego Tygodnia, Triduum Paschalnego oraz Oktawy Wielkanocnej, dni Adwentu od 17 do 24 grudnia włącznie, Oktawy Bożego Narodzenia, Wspomnienia wszystkich wiernych zmarłych, Środy Popielcowej.

W okresie Adwentu, Bożego Narodzenia, Wielkiego Postu oraz w Okresie Wielkanocnym należy stosować czytania z dnia.

FORMULARZE W JĘZYKU ŁACIŃSKIM

A

ANT. AD INTROITUM

Ps 26, 14

Exspécta Dóminum, viríliter age;

et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum. (T.P. Allelúia.)

COLLECTA

Omnípotens sempitérne Deus, fervens humáni cordis desidérium, † réspice benígnus pópulum tuum per hoc grátiae tempus peregrinántem, * ut, Christo refúgio salútis suæ coniúctus, ad beátæ spei finem felíciter advenire possit. Per Dóminum.

SUPER OBLATA

Oblatiónes famíliæ tuæ, quæsumus, Dómine, súscipe miserátus, † ut, sub tuæ protectiόνis auxilió, * et colláta non perdat, et ad ætéRNA dona pervéniat. Per Christum.

PRÆFATIO

Christus, spes unica

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Ŕ. Et cum spírítu tuo.

Ÿ. Sursum corda.

Ŕ. Habémus ad Dóminum.

Ÿ. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

Ŕ. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere: Dómine, sancte Pater, omnípotens ætéRne Deus: Hoc témpore grátiae, filios tuos in unam famíliam cóngregas, ut, vitæ Verbo illustráti, mystérium Filii tui crucifixi et resurgéntis summo gáudio célebrent.

Ipse, salus semper imploráta sempérque exspectáta, omnes ad mensam suam vocat, córporis ac spírítus vúlnera sanat, contristátis lætítiam donat. Propter hæc ómnia benevoléntiæ tuæ signa, viva fide ad certiórem spem renáscimur et nosmetípsos frátribus offérimus effícíi dilectiόνem, Dóminum, donec véniat, præstolántes.

Per quem, cum Angelis et ómnibus Sanctis, hymnum laudis tibi cánimus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus ...

ANT. AD COMMUNIONEM

Cf. Lc 4, 18. 19

Spírítus Dómini super me; evangelizáre paupéribus misit me, et *prædicáre annum Dómini accéptum*. (T.P. Allelúia.)

POST COMMUNIONEM

Deus, qui nos uno pane réficis et única spe susténtas, tua nos páriter grátia corróbora, † ut, facti unum in Christo corpus et unus spírítus, * ad glóriam cum ipso resurgámus. Qui vivit et regnat in sácula sæculórum.

BENEDICTIO SOLLEMNIS

Benedícat vobis Dóminus, et custódiat vos.

℞. Amen.

Illúminet fáciem suam super vos,
et misereátur vestri.

℞. Amen.

Convértat vultum suum ad vos,
et donet vobis suam pacem.

℞. Amen.

Et benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, † et Spíritus Sancti, descéndat super vos et máneat semper.

℞. Amen.

B

ANT. AD INTROITUM

Ps 89, 1-2

Dómine, refúgium factus es nobis a generatióne et progénie; a sáculo, et in sáculum tu es.
(T.P. Allelúia.)

COLLECTA

Deus, qui in plenitúdine témporum Fílium tuum in mundum misisti Salvatórem, † concéde, quæsumus, * ut in hoc sáculo peregrinántes lux paschális eius mystérii ad te, únicam spem nostram, ducat. Per Dóminum.

SUPER OBLATA

Quæ tuis altáribus exhibémus, Dómine, hunc annum sanctum lætánter celebrántes, † sint tibi múnera accépta, ut ipsíus æternitátis mereámur esse consórtes, * qui mortalitátem nostram sua mortalitáte curávit, Iesus Christus, Dóminus noster. Qui vivit.

PRÆFATIO

Christus, spes vera

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere: Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus: per Christum Dóminum nostrum.

Qui Fílius tuus, ante sácula génitus, natus est in témpore de María Vírgine, et a Spíritu Sancto unctus, in nómine tuo annum grátia prædicávit: consolatióne miseris, captívus re-

demptionem, toti denique humano generi salutem et pacem. Ipse enim unica est spes vera quae omnium excedens expectationem, universa saecula irradiat.

Et ideo, cum Angelis et Sanctis universis, te collaudamus, sine fine dicentes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus ...

ANT. AD COMMUNIONEM

Tit 2, 12-13

Iuste et pie vivamus in hoc saeculo, expectantes beatam spem et adventum gloriae magni Dei. (T.P. Alleluia.)

POST COMMUNIONEM

Sanctificet nos, quaesumus, Domine, mensa tua participatio, et praesta, † ut, quam Unigenitus tuus in cruce operatus est salutem, * omnes gentes per Ecclesiae tuae sacramentum gratanter accipiant. Per Christum.

ORATIO SUPER POPULUM

Adesto, Domine, supplicibus tuis et spem suam in tua misericordia collocantes tuere propitius, † ut in sancta conversatione tibi fideles permaneant, * et, consequentes sufficientiam temporalem, promissionis tuae perficiantur heredes in aeternum. Per Christum.

℞. Amen.

Et benedictio Dei omnipotentis, Patris, et Filii, † et Spiritus Sancti, descendat super vos et maneat semper.

℞. Amen.

C

ANT. AD INTROITUM

Tit 3, 5.7

Deus salvos nos fecit per lavacrum regenerationis et renovationis Spiritus Sancti, iustificati gratia ipsius heredes simus secundum spem vitae aeternae. (T.P. Alleluia.)

COLLECTA

Deus, qui humano generi per Filium Unigenitum et salutis remedium et vitae aeternae donum contulisti, † concede omnibus in ipso renatis et velle quae praecipis et posse, * ut populus ad regnum tuum vocatus sit in fide stabilis, spe gaudens, et in caritate efficax. Per Dominum.

SUPER OBLATA

Respice, Domine, in faciem Christi tui, unica spes nostra, qui pro omnibus redemptionem tradidit semetipsum, † ut per eum ab ortu solis usque ad occasum nomen tuum magnificetur in gentibus, * et una ubique maiestati tuae exhibeatur oblatio. Per Christum.

PRÆFATIO

Christus, Deus et homo, Salvator omnium

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Ŕ. Et cum spírítu tuo.

Ÿ. Sursum corda.

Ŕ. Habémus ad Dóminum.

Ÿ. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

Ŕ. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus: per Christum Dóminum nostrum.

In ipso enim promissiónes tuæ véteres adimpléntur, umbra cedit lúmini, mundus iam renovátur, et homo nova fit creatúra. Per oblatiónem sui semel in cruce factam, filios tuos, qui erant dispérsi, vóluit in unum congregáre; et exaltátus in glória, primogénitus in multis frátribus, spem ætérni gáudii nobis pandit.

Unde et nos, Dómine, cum Angelis et Sanctis univérsis, tibi confitémur, in exultatióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus ...

ANT. AD COMMUNIONEM

Mt 28, 20

Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus, dicit Dóminus, usque ad consummationem sáeculi.
(T.P. Allelúia.)

POST COMMUNIONEM

Cælésti pane roboráti, quæsumus, Dómine, † ut, Evangélio vitæ iúgiter adhæréndo, ferméntum vivíficans * et salutis instruméntum humáno efficiámur consórtio. Per Christum.

BENEDICTIO SOLLEMNIS

Pax Dei, quæ exsúperat omnem sensum, * custódiat corda vestra et intellegéntias vestras in sciéntia et caritaté Dei, et Fílii sui, Dómini nostri Iesu Christi.

Ŕ. Amen.

Et benedictio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, † et Spírítus Sancti, descéndat super vos et máneat semper.

Ŕ. Amen.

FORMULARZE W JĘZYKU POLSKIM

A

ANTYFONA NA WEJŚCIE

Ps 27(26), 14

Oczekuj Pana, bądź mężny, * nabierz odwagi i oczekuj Pana. (O. W. Alleluja.)

KOLEKTA

Wszechmogący, wieczny Boże, gorące pragnienie ludzkiego serca, wejrzyj łaskawie na swój lud pielgrzymujący w tym roku łaski, † aby zjednoczony z Chrystusem, skałą zbawienia, * mógł dojść z radością do pełni nadziei w królestwie niebieskim. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

MODLITWA NAD DARAMI

Panie, nasz Boże, przyjmij łaskawie dary swoich wiernych † i spraw, aby pod Twoją opieką zachowali otrzymaną łaskę * i doszli do radości wiecznej. Przez Chrystusa, Pana naszego.

PREFACJA

Chrystus, jedyna nadzieja

K. Pan z wami.

W. I z duchem twoim.

K. W górę serca.

W. Wznosimy je do Pana.

K. Dzięki składajmy Panu Bogu naszemu.

W. Godne to i sprawiedliwe.

Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, słuszne i zbawienne, abyśmy zawsze i wszędzie Tobie składali dziękczynienie, Panie, Ojczy świątym, wszechmogący, wieczny Boże. W tym czasie łaski gromadzisz w jedną rodzinę swoje dzieci, aby oświecone Słowem życia, z radością sprawowały misterium śmierci i zmartwychwstania Twojego Syna. On, który jest od zawsze przyzywanym i oczekiwanym zbawieniem, pociąga wszystkich do swojego ołtarza, lecz rany ciała i duszy oraz daje radość uciśnionym.

Dzięki tym znakom Twojej dobroci, z żywą wiarą rodzimy się na nowo do pewniejszej nadziei i z czynną miłością ofiarujemy siebie braciom, oczekując na powtórne przyjście Zbawiciela.

Przez Niego z Aniołami i wszystkimi Świętymi głosimy Twoją chwałę, razem z nimi wołając:

Święty, Święty, Święty ...

ANTYFONA NA KOMUNIE

Por. Łk 4, 18. 19

Duch Pański spoczywa na mnie, * ponieważ mnie namaścił i posłał mnie, * abym ubogim niósł dobrą nowinę, * uzdrawiał skruszonych w sercu, * abym obwoływał rok łaski od Pana. (O. W. Alleluja.)

MODLITWA PO KOMUNII

Boże, Ty nas posilasza jednym Chlebem i podtrzymujesz w nas tę samą nadzieję, † umacniaj nas swoją łaską, abyśmy wszyscy z Twoimi Świętymi stali się jednym ciałem i jednym duchem w Chrystusie, * i razem z Nim zmartwychwstali do życia w chwale. Który żyje i króluje na wieki wieków.

UROCZYSTE BŁOGOSŁAWIENSTWO

Niech Bóg was błogosławi i strzeże.

W. Amen.

Niech Bóg rozpromieni swoje oblicze nad wami i obdarzy was swoją łaską.

W. Amen.

Niech zwróci ku wam oblicze swoje i obdarzy was pokojem.

W. Amen.

Niech was błogosławi Bóg wszechmogący, Ojciec i Syn, † i Duch Święty.

W. Amen.

B

ANTYFONA NA WEJŚCIE

Ps 90(89), 1-2

Panie, Ty byłeś dla nas ucieczką, * z pokolenia na pokolenie. * Od wieku po wiek Ty jesteś Bogiem. (O.W. Alleluja.)

KOLEKTA

Boże, gdy nadeszła pełnia czasów zesłałeś na świat swojego Syna, jako Zbawiciela, † spraw, aby światło Jego tajemnicy paschalnej prowadziło nas, pielgrzymujących na tym świecie, * do spotkania z Tobą, jedyną naszą nadzieją. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

MODLITWA NAD DARAMI

Boże, obchodząc z radością Rok Święty, składamy dary na Twoim ołtarzu, † przyjmij je łaskawie, * niech wyjednają nam udział w wiecznym życiu Tego, który przez swoją śmierć zapewnił nam nieśmiertelność, Jezusa Chrystusa, Pana naszego. Który żyje i króluje na wieki wieków.

PREFACJA

Chrystus, prawdziwą nadzieją

K. Pan z wami.

W. I z duchem twoim.

K. W górę serca.

W. Wznosimy je do Pana.

K. Dzięki składamy Panu Bogu naszemu.

W. Godne to i sprawiedliwe.

Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, słuszne i zbawienne, abyśmy zawsze i wszędzie Tobie składali dziękczynienie, Panie, Ojczye święty, wszechmogący, wieczny Boże, przez naszego Pana Jezusa Chrystusa.

Twój Syn, zrodzony przed wiekami narodził się w oznaczonym czasie z Maryi Dziewicy; namaszczonego przez Ducha Świętego głosił w Twoim imieniu czas łaski: ubogim pociechę, jeńcom wyzwolenie, a całemu rodzajowi ludzkiemu pokój i zbawienie. On jest bowiem jedyną i prawdziwą nadzieją, która przekracza wszelkie ludzkie oczekiwania oraz oświeca wszystkie wieki.

Dlatego zjednoczeni z chórami Aniołów, wysławiamy Ciebie, z radością wołając:

Święty, Święty, Święty, ...

ANTYFONA NA KOMUNIE

Tt 2, 12-13

Żyjmy na tym świecie sprawiedliwie i pobożnie, * oczekując spełnienia się naszej nadziei * i objawienia się chwały wielkiego Boga. (O.W. Alleluja.)

MODLITWA PO KOMUNII

Uświęć nas, Boże, przez udział w Twojej Uczcie † i spraw, aby przez pośrednictwo Kościoła, * wszystkie narody z wdzięcznością przyjęły łaskę wysłużoną na krzyżu przez Twojego Syna Jezusa Chrystusa. Który żyje i króluje na wieki wieków.

MODLITWA NAD LUDEM

Panie, nasz Boże, przybądź z pomocą wszystkim wzywającym Ciebie i strzeż w Twojej dobroci tych, którzy swoją nadzieję pokładają w Twoim miłosierdziu, † aby wiodąc święte życie, pozostali wierni Tobie, * a obdarzeni tym, co konieczne w doczesności, stali się na wieczność dziedzicami Twojej obietnicy. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W. Amen.

Niech was błogosławi Bóg wszechmogący, Ojciec i Syn, † i Duch Święty.

W. Amen.

C

ANTYFONA NA WEJŚCIE

Tt 3, 5. 7

Z miłosierdzia swego zbawił nas Bóg przez obmycie odradzające i odnawiające w Duchu Świętym, * abyśmy usprawiedliwieni Jego łaską, * stali się w nadziei dziedzicami życia wiecznego.

(O.W. Alleluja.)

KOLEKTA

Boże, Ty przez Twojego Jednorodzonego Syna, dałeś rodzajowi ludzkiemu zadatek zbawienia i dar życia wiecznego, † spraw, aby wszyscy odrodzeni w Chrystusie, chcieli i mogli czynić to, co nakazujesz, * tak, aby lud powołany do Twojego Królestwa zachował stałość w wierze, radość w nadziei oraz gorliwość w miłości. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego

Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

MODLITWA NAD DARAMI

Wszchemogący Boże, wejrzyj na oblicze Twojego Syna, jedyną naszą nadzieję, który wydał się na okup za wszystkich, † i spraw, aby przez Niego, od wschodu aż do zachodu, imię Twoje było chwalone wśród wszystkich narodów * i aby na całym świecie składano Tobie jedną Ofiarę. Przez Chrystusa, Pana naszego.

PREFACJA

Chrystus, Bóg i człowiek, Zbawiciel wszystkich

K. Pan z wami.

W. I z duchem twoim.

K. W górę serca.

W. Wznosimy je do Pana.

K. Dzięki składajmy Panu Bogu naszemu.

W. Godne to i sprawiedliwe.

Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, słuszne i zbawienne, abyśmy zawsze i wszędzie Tobie składali dziękczynienie, Panie, Ojczye święty, wszchemogący, wieczny Boże, przez naszego Pana Jezusa Chrystusa.

W Nim bowiem spełniają się Twoje odwieczne obietnice, ciemności ustępują światłu, świat się odnawia, a każdy człowiek staje się nowym stworzeniem. Ofiarując się raz jeden na krzyżu, zapragnął zgromadzić w jedno rozproszone dzieci; Pierworodny spośród braci, pociągnął wszystkich do siebie, gdy został wywyższony nad ziemię, otwierając nam nadzieję radości wieczystej.

Dlatego z Aniołami i wszystkimi Świętymi wysławiamy Ciebie, z radością wołając:

Święty, Święty, Święty ...

ANTYFONA NA KOMUNIE

Mt 28, 20

Oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, * aż do skończenia świata. (O.W. Alleluja.)

MODLITWA PO KOMUNII

Posileni niebieskim pokarmem, prosimy Cię, Boże, † abyśmy miłując Ewangelię życia, * stali się dla wspólnoty ludzkiej ożywczym fermentem i narzędziem zbawienia. Przez Chrystusa, Pana naszego.

UROCZYSTE BŁOGOSŁAWIENSTWO

Pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, † niech strzeże waszych serc i myśli * w poznaniu i miłości Boga i Jego Syna, naszego Pana Jezusa Chrystusa.

W. Amen.

Niech was błogosławi Bóg wszchemogący, Ojciec i Syn, † i Duch Święty.

W. Amen.

CZYTANIA NA LITURGIĘ SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE (tom II, s. 256)

Iz 61, 1-3a. 6a. 8b-9

Pan mnie namaścił

Czytanie z Księgi proroka Izajasza

Duch Pana Boga nade mną, bo Pan mnie namaścił. Posłał mnie, abym głosił dobrą nowinę ubogim, bym opatrywał rany serc złamanych, żebym zapowiadał wyzwolenie jeńcom i więźniom swobodę; abym obwieszczał rok łaski Pańskiej i dzień pomsty naszego Boga; abym pocieszał wszystkich zasmuconych, bym rozweselił płaczących na Syjonie, abym im wieniec dał zamiast popiołu, olejek radości zamiast szaty smutku, pieśń chwały zamiast przygnębienia na duchu.

Wy zaś będziecie nazywani kapłanami Pana, zwać was będą sługami Boga naszego.

Tak mówi Pan: «Dam im uczciwą zapłatę i zawrę z nimi wieczyste przymierze. Plemię ich będzie znane wśród narodów i między ludami – ich potomstwo. Wszyscy, co ich zobaczą, uznają, że oni są błogosławionym szczepem Pana».

Oto słowo Boże.

Lub:

PIERWSZE CZYTANIE (tom VIII, s. 554)

Rz 5, 5-11

Miłość Boża rozlana jest w sercach naszych

Czytanie z Listu Świętego Pawła Apostoła do Rzymian

Bracia:

Nadzieja zawieść nie może, ponieważ miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany. Chrystus bowiem umarł za nas, jako za grzeszników, w oznaczonym czasie, gdy jeszcze byliśmy bezsilni. A nawet za człowieka sprawiedliwego podejmuje się ktoś umrzeć tylko z największą trudnością. Chociaż może jeszcze za człowieka życzliwego odważyłby się ktoś ponieść śmierć.

Bóg zaś okazuje nam swoją miłość właśnie przez to, że Chrystus umarł za nas, gdy byliśmy jeszcze grzesznikami. Tym bardziej więc będziemy przez Niego zachowani od karzącego gniewu, gdy teraz przez krew Jego zostaliśmy usprawiedliwieni.

Jeżeli bowiem, będąc nieprzyjaciółmi, zostaliśmy pojednani z Bogiem przez śmierć Jego Syna, to tym bardziej, będąc już pojednanymi, dostąpimy zbawienia przez Jego życie. I nie tylko to – ale i chlubić się możemy w Bogu przez Pana naszego, Jezusa Chrystusa, przez którego teraz uzyskaliśmy pojednanie.

Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 88(89), 21-22; 25. 27 (R.: por. 2a)

Refren: Na wieki będę sławił łaski Pana.

21 «Znalazłem Dawida, mojego sługę, *

namaściłem go moim świętym olejem,
22 by ręka moja zawsze przy nim była *
i umacniało go moje ramię».

Refren.

25 «Z nim moja wierność i łaska, *
w moim imieniu jego moc wywyższona.
27 On będzie wołał do Mnie: †
„Ty jesteś moim Ojcem, *
Moim Bogiem, Opoką mojego zbawienia”».

Refren.

SPIEW PRZED EWANGELIĄ

Iz 61, 1; Łk 4, 18

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Duch Pański nade mną, posłał mnie, abym głosił dobrą nowinę ubogim,
więźniom głosił wolność, a niewidomym przejrzenie.

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

EWANGELIA

Łk 4, 16-21

Chrystus namaszczony przez Ducha Świętego

+ Słowa Ewangelii według Świętego Łukasza

Jezus przyszedł do Nazaretu, gdzie się wychował. W dzień szabat udał się swoim zwyczajem do synagogi i powstał, aby czytać.

Podano Mu księgę proroka Izajasza. Rozwinąwszy księgę, znalazł miejsce, gdzie było napisane: «Ducha Pański spoczywa na Mnie, ponieważ Mnie namaścił i posłał Mnie, abym ubogim niósł dobrą nowinę, więźniom głosił wolność, a niewidomym przejrzenie; abym uciśnionych odsyłał wolnymi, abym obwoływał rok łaski Pana».

Zwinąwszy księgę, oddał słudze i usiadł; a oczy wszystkich w synagodze były w Niego utkwione. Począł więc mówić do nich: «Dziś spełniły się te słowa Pisma, które słyszeliście».

Oto słowo Pańskie.

FORMY AKTU POKUTY

Formy te mogą być używane podczas Mszy świętej w Roku Jubileuszowym.

AKT POKUTY

1.

Panie, który pobudzasz wiarę, zmiłuj się nad nami.

W. Zmiłuj się nad nami.

Chryste, który wzmacniasz nadzieję, zmiłuj się nad nami.

W. Zmiłuj się nad nami.

Panie, który rodzisz miłość, zmiłuj się nad nami.

W. Zmiłuj się nad nami.

2.

Panie, który otworzyłeś oczy niewidomym i uwolniłeś jeńców, zmiłuj się nad nami.

W. Zmiłuj się nad nami.

Chryste, który obiecałeś nowe niebiosa i nową ziemię, zmiłuj się nad nami.

W. Zmiłuj się nad nami.

Panie, który teraz królujesz po prawicy Ojca, zmiłuj się nad nami.

W. Zmiłuj się nad nami.

3.

Panie, światłości, która rozprasza ciemność, zmiłuj się nad nami.

W. Zmiłuj się nad nami.

Chryste, bramo, która prowadzi do zbawienia, zmiłuj się nad nami.

W. Zmiłuj się nad nami.

Panie, nadziejo, która nie gaśnie, zmiłuj się nad nami.

W. Zmiłuj się nad nami.

4.

Panie, nadziejo nasza, zmiłuj się nad nami.

W. Zmiłuj się nad nami.

Chryste, nasz Zbawicielu, zmiłuj się nad nami.

W. Zmiłuj się nad nami.

Panie, życie nasze, zmiłuj się nad nami.

W. Zmiłuj się nad nami.

5.

Panie, obrońco ubogich, zmiłuj się nad nami.

W. Zmiłuj się nad nami.

Chrystus, ucieczko dla słabych, zmiłuj się nad nami.

W. Zmiłuj się nad nami.

Pan, nadziejo grzeszników, zmiłuj się nad nami.

W. Zmiłuj się nad nami.

MODLITWA POWSZECHNA

1.

Pan życia i historii udziela ludzkości, pielgrzymującej w czasie, pomocy Ducha Świętego, aby mogła odkryć drogi dobra i dojść do głoszenia: „Jezus jest Panem”. Wzywajmy Ojca w niebie z mocną nadzieją.

W. Ojcze nasz, wysłuchaj nas.

Wysłuchaj, Ojcze, naszej modlitwy: spraw, aby każdy poznał Ciebie, jedyne prawdziwego Boga i Tego, którego posłałeś, Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, który żyje i króluje na wieki wieków.

W. Amen.

2.

Bracia i siostry, wnosimy naszą modlitwę do Ojca, który w Chrystusie otwiera wszystkim ludziom bramy mądrości i życia.

W. Okaż nam, Panie, swoje miłosierdzie.

Ojcze, który udzielasz nam radości przebywania w Twoim domu, spraw abyśmy wyśpiewywali chwałę Twojego imienia i czerpali siłę z Twojej miłości, oświeć nasze życie Twoim Duchem i uczyni nas świadkami ewangelicznej nadziei. Przez Chrystusa Pana naszego.

W. Amen.

3.

Słowo Boże, które usłyszeliśmy, jest fundamentem naszej wiary, pokarmem naszej nadziei i zaczynem braterstwa. Wzywamy Ojca w potrzebach świata.

W. Oświeć nas i podtrzymuj, Panie, na naszej drodze.

Ojcze, który w Chrystusie, Twoim Synu, dałeś człowiekowi prawdę, która go oświeca, drogę, która mu wskazuje ścieżkę, życie, które go nieustannie odnawia, podtrzymuj nas mocą Twojego Ducha, abyśmy codziennie postępowali w Twojej miłości i w nadziei Królestwa. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W. Amen.

4.

Do Ojca, który wzywa nas do udziału w radości swego królestwa, skierujmy razem z ufnością naszą modlitwę.

W. Zachowaj w nas nadzieję, Panie.

Ojcze, Ty zawsze towarzyszysz swojemu Kościołowi i podtrzymujesz go w jego wędrówce po świecie. Światłem i mocą Twojego Ducha ożywiaj w nas na nowo żywą nadzieję, abyśmy nauczyli się rozpoznawać znaki Twojej obecności w wydarzeniach historii. Przez Chrystusa Pana naszego.

W. Amen.

MODLITWY ZA PIELGRZYMUJĄCYCH

PSALMY

Psalm 15(14) Sprawiedliwy żyje w obecności Pana

Kto będzie przebywał w Twym przybytku, Panie, *
kto zamieszka na Twej górze świętej?
Ten, który postępuje nienagannie, †
działa sprawiedliwie *
i mówi prawdę w swoim sercu;
Kto swym językiem oszczerstw nie głosi, †
kto nie czyni bliźniemu nic złego *
i nie ubliża swoim sąsiadom;
kto za godnego wzgardy uważa złoczyńcę, *
ale szanuje tego, który oddaje cześć Bogu;
Kto dotrzymuje przysięgi niekorzystnej dla siebie, †
kto nie daje swych pieniędzy na lichwę *
i nie da się przekupić przeciw niewinnemu.
Kto tak postępuje, *
nigdy się nie zachwieje.

Psalm 24(23) Pan, Król chwały, wchodzi do swojej świątyni

Do Pana należy ziemia i wszystko, co ją napelnia, *
świat cały i jego mieszkańcy.
Albowiem On go na morzach osadził *
i utwierdził ponad rzekami.
Kto wstąpi na górę Pana, *
kto stanie w jego świętym miejscu?
Człowiek rąk nieskalanych i czystego serca, †
którego dusza nie lgnęła do marności *
i nie przysięgał fałszywie.
On otrzyma błogosławieństwo od Pana *
i zapłatę od Boga, swego Zbawcy.
Oto pokolenie tych, którzy Go szukają, *
którzy szukają oblicza Boga Jakuba.
Bramy, podnieście swe szczyty, †
unieście się, odwieczne podwoje, *
aby mógł wkroczyć Król chwały!
„Któż jest tym Królem chwały?” †
Pan dzielny i potężny, *
Pan potężny w boju.
Bramy, podnieście swe szczyty, †
unieście się, odwieczne podwoje, *
aby mógł wkroczyć Król chwały!
„Któż jest tym Królem chwały?” *

Pan Zastępów, On jest Królem chwały.

Psalm 84(83) Śpiew pielgrzymów

Jak miłe są Twoje przybytki, *

Panie Zastępów!

Dusza moja stęskniona pragnie przedsionków Pańskich, *

serce moje i ciało radośnie wołają do Boga żywego.

Nawet wróbel znajduje swój dom, a jaskółka gniazdo, †

gdzie złoży swe pisklęta: *

przy ołtarzach Twoich, Panie Zastępów, Królu mój i Boże!

Szczęśliwi, którzy mieszkają w domu Twoim, Panie, *

nieustannie wielbiąc Ciebie.

Szczęśliwi, których moc jest w Tobie, *

którzy zachowują ufność w swym sercu.

Przechodząc suchą doliną, w źródło ją zamieniają, *

a wczesny deszcz błogosławieństwem ją okryje.

Mocy im będzie przybywać, *

ujrzą na Syjonie Boga nad bogami.

Panie Zastępów, usłysz modlitwę moją, *

nakłoń ucho, Boże Jakuba!

Spójrz, Boże, tarczo nasza, *

wejrzyj na twarz Twojego pomazańca.

Doprawdy, dzień jeden w przybytkach Twoich *

lepszy jest niż innych tysiące.

Wolę stać w progu domu mojego Boga, *

niż mieszkać w namiotach grzeszników.

Bo Pan Bóg jest słońcem i tarczą, †

On hojnie darzy łaską i chwałą, *

nie odmawia dobrodziejstw żyjącym nienagannie.

Panie Zastępów, *

szczęśliwy człowiek, który ufa Tobie!

Psalm 95(94) Zaproszenie do uwielbienia

Przyjdźcie, radośnie śpiewajmy Panu, *

wznośmy okrzyki na cześć Opoki naszego zbawienia.

Stańmy przed obliczem z Jego uwielbieniem, *

Z weselem śpiewajmy Mu pieśni.

Bo Pan jest wielkim Bogiem, *

wielkim Królem nad wszystkimi bogami.

W Jego ręku głębiny ziemi, *

szczyty gór do Niego należą.

Jego własnością jest morze, które sam stworzył, *

i ziemia, którą ulepiły Jego ręce.

Przyjdźcie, uwielbiajmy Go padając na twarze, *

Klękajmy przed Panem, który nas stworzył,

Albowiem On jest naszym Bogiem, †

a my ludem Jego pastwiska *
i owcami w Jego ręku.
Obyście dzisiaj usłyszeli głos Jego: †
„Niech nie twardnieją wasze serca jak w Meriba, *
jak na pustyni w dniu Massa,
Gdzie Mnie kusili wasi ojcowie, *
doświadczali Mnie, choć widzieli moje dzieła.
Przez lat czterdzieści to pokolenie wstręt we Mnie budziło †
i powiedziałem: «Są ludem o sercu zbłąkanym *
i moich dróg nie znają».
Przeto przysiągłem w moim gniewie;
że nie wejdą do mojej krainy spoczynku”.

Psalm 118(117) Hymn dziękczynny

Dziękujcie Panu, bo jest dobry, *
bo Jego łaska trwa na wieki.
Niech dom Izraela głosi: *
„Jego łaska na wieki”.
Niech dom Aarona głosi: *
„Jego łaska na wieki”.
Niech wyznawcy Pana głoszą: *
„Jego łaska na wieki”.
W ucisku wzywałem Pana, *
Pan mnie wysłuchał i na wolność wyprowadził.
Niczego się nie boję, bo Pan jest ze mną; *
cóż może uczynić mi człowiek?
Pan ze mną, mój wspomożyciel, *
z góry będę spoglądał na mych wrogów.
Lepiej się uciekać do Pana, *
niż pokładać ufność w człowieku.
Lepiej się uciekać do Pana, *
Niż pokładać ufność w książętach.
Osaczyły mnie wszystkie narody, *
lecz w imię Pana je pokonałem.
Ze wszystkich stron mnie okrążyły, *
lecz w imię Pana je pokonałem.
Opadały mnie zewsząd jak pszczoły, †
paliły, jak ogień pali ciernie,
lecz w imię Pana je pokonałem.
Abym upadł, uderzono mnie i pchnięto, *
lecz Pan mnie podtrzymał.
Pan, moją mocą i pieśnią, *
On stał się moim Zbawcą.
Głosy radości z ocalenia *
w namiotach sprawiedliwych:
„Prawica Pańska moc okazała, †
prawica Pańska wzniesiona wysoko, *
prawica Pańska moc okazała!”

Nie umrę, ale żyć będę *
i głosił dzieła Pana.
Ciężko mnie Pan ukarał, *
ale na śmierć mnie nie wydał.
Otwórzcie mi bramy sprawiedliwości, *
Wejdę przez nie i podziękuję Panu.
Oto jest brama Pana, *
przez nią wejdą sprawiedliwi.
Dziękuję Tobie, żeś mnie wysłuchał *
i stałeś się moim Zbawcą.
Kamień odrzucony przez budujących *
stał się kamieniem węgielnym.
Stało się to przez Pana *
I cudem jest w naszych oczach.
Oto dzień, który Pan uczynił, *
radujmy się nim i weselmy!
O Panie, Ty nas wybaw, *
pomyślność daj nam, o Panie!
Błogosławiony, który przybywa w imię Pańskie, *
błogosławimy wam z Pańskiego domu.
Pan jest Bogiem i daje nam światło. †
Ustawcie procesję z gałązkami zielonymi *
aż do rogów ołtarza.
Jesteś moim Bogiem, podziękować chcę Tobie, *
Boże mój, wielbić pragnę Ciebie.
Wysławiajcie Pana, bo jest dobry, *
bo Jego łaska trwa na wieki.

Psalm 122(121) Pozdrowienia dla Jeruzalem, miasta pokoju

Uradowałem się, gdy mi powiedziano: *
„Pójdziemy do domu Pana”.
Już stoją nasze stopy.
w twoich bramach, Jeruzalem.
Jeruzalem, wzniesione jak miasto *
gęsto i ściśle zabudowane.
Do niego wstępują pokolenia, pokolenia Pańskie, †
aby zgodnie z prawem Izraela *
wielbić imię Pana.
Tam ustawiono trony sędziowskie, *
trony domu Dawida.
Proście o pokój dla Jeruzalem: *
Niech żyją w pokoju, którzy cię miłują!
Niech pokój panuje w twych murach, *
a pomyślność w twoich pałacach.
Ze względu na moich braci i przyjaciół *
będę wołał: „Pokój z tobą”.
Ze względu na dom Pana, Boga naszego, *
Modlę się o dobro dla ciebie.

Psalm 136(135) Hymn do miłości i pięknej dobroci Boga

Chwalcie Pana, bo jest dobry, *
bo Jego łaska na wieki.
 Chwalcie Boga nad bogami, *
 bo Jego łaska na wieki.
Chwalcie Pana nad Panami, *
bo Jego łaska na wieki.
 On sam cudów wielkich dokonał, *
 bo Jego łaska na wieki.
On w swej mądrości uczynił niebios, *
bo Jego łaska na wieki.
 On rozpostarł ziemię nad wodami, *
 bo Jego łaska na wieki.
On uczynił światła ogromne, *
bo Jego łaska na wieki.
 Słońce, by dniem władało,
 bo Jego łaska na wieki.
Księżyc i gwiazdy, by władały nocą, *
bo Jego łaska na wieki.
 On Egipcjanom pobił pierworodnych, *
 bo Jego łaska na wieki.
I wywiódł spośród nich Izraela, *
bo Jego łaska na wieki.
 Ręką potężną, wyciągniętym ramieniem, *
 bo Jego łaska na wieki.
Rozdzielił Morze Czerwone, *
bo Jego łaska na wieki.
 I środkiem morza przeprowadził Izraela, *
 bo Jego łaska na wieki.
Faraona z wojskiem strącił w Morze Czerwone, *
bo Jego łaska na wieki.
 I prowadził swój lud przez pustynię, *
 bo Jego łaska na wieki.
On pobił wielkich królów, *
bo Jego łaska na wieki.
 On uśmiercił królów potężnych, *
 bo Jego łaska na wieki.
Sichona, króla Amorytów, *
bo Jego łaska na wieki.
 I Oga, króla Baszanu, *
 bo Jego łaska na wieki.
A ziemię ich dał na własność, *
bo Jego łaska na wieki.
 Na własność swemu słudze, Izraelowi, *
 bo Jego łaska na wieki.
Pamiętał o nas w naszym poniżeniu, *
bo Jego łaska na wieki.

I uwolnił nas od wrogów, *
bo Jego łaska na wieki.
On daje pokarm wszelkiemu ciału, *
bo Jego łaska na wieki.
Chwalcie Bogu, niebios, *
bo Jego łaska na wieki.

LITANIA DO ŚWIĘTYCH

Można dodać kilka imion Świętych, zwłaszcza danej diecezji lub patronów

Panie, zmiłuj się nad nami.
Chryste, zmiłuj się nad nami.
Panie, zmiłuj się nad nami.

Panie, zmiłuj się nad nami.
Chryste, zmiłuj się nad nami.
Panie, zmiłuj się nad nami.

Święta Maryjo, Matko Boża,
Święty Michale,
Święci Aniołowie Boży,

módl się za nami.
módl się za nami.
módlcie się za nami.

Święty Janie Chrzcicielu,
Święty Józefie,

módl się za nami.
módl się za nami.

Święci Piotrze i Pawle,
Święty Andrzeju,
Święty Janie,
Święci apostołowie i ewangeliści,

módlcie się za nami.
módl się za nami.
módl się za nami.
módlcie się za nami.

Święta Mario Magdaleno,
Święci uczniowie Pańscy,

módl się za nami.
módlcie się za nami.

Święty Stefanie,
Święty Ignacy Antiocheński,
Święty Wawrzyńcze,
Święte Perpetuo i Felicyto,
Święta Agnieszko,
Święci męczennicy Pańscy,

módl się za nami.
módl się za nami.
módl się za nami.
módlcie się za nami.
módl się za nami.
módlcie się za nami.

Święty Grzegorz, u,
Święty Augustynie,
Święty Atanazy,
Święty Bazylu,
Święty Marcynie,
Święci Cyrylu i Metody,
Święty Benedykcie,

módl się za nami.
módl się za nami.
módl się za nami.
módl się za nami.
módl się za nami.
módlcie się za nami.
módl się za nami.

Święty Franciszku,
Święty Marcynie,

módl się za nami.
módl się za nami.

Święty Franciszku Ksawery,	módl się za nami.
Święty Filipie Nereuszu,	módl się za nami.
Święty Janie Mario Vianneyu,	módl się za nami.
Święta Katarzyno Sieneńska,	módl się za nami.
Święty Tereso od Jezusa,	módl się za nami.
Wszyscy Święci i Święte Boże,	módlcie się za nami.
Przez Twoje miłosierdzie,	wybaw nas, Panie.
Od zła wszelkiego,	wybaw nas, Panie.
Od każdego grzechu,	wybaw nas, Panie.
Od śmierci wiecznej,	wybaw nas, Panie.
Przez Twoje wcielenie,	wybaw nas, Panie.
Przez Twoją śmierć i zmartwychwstanie,	wybaw nas, Panie.
Przez zesłanie Ducha Świętego,	wybaw nas, Panie.
Prosimy Cię, my grzesznicy,	wysłuchaj nas, Panie.
Prosimy Cię, pocieszaj i oświecaj twój święty Kościół,	
chroni Papieża, biskupów, prezbiterów	
i wszystkich głosicieli Ewangelii,	wysłuchaj nas, Panie.
Prosimy Cię, wysyłaj robotników na żniwo swoje,	wysłuchaj nas, Panie.
Prosimy Cię, daj całemu światu sprawiedliwość i pokój,	
pomóż i pociesz wszystkich uciśnionych i cierpiących,	wysłuchaj nas, Panie.
Prosimy Cię, strzeż i utwierdzaj nas i wszystkich ludzi,	
którzy poświęcają się Twojej świętej służbie,	wysłuchaj nas, Panie.
Jezu, Synu Boga żywego,	wysłuchaj nas, Panie.

**O UZYSKANIU ODPUSTU
PODCZAS ZWYCZAJNEGO JUBILEUSZU ROKU 2025
OGŁOSZONEGO PRZEZ JEGO ŚWIĘTOBLIWOŚĆ PAPIEŻA FRANCISZKA**

„Teraz nadszedł czas nowego Jubileuszu, w którym Drzwi Święte zostaną ponownie otwarte, aby dać żywe doświadczenie Bożej miłości” (*Spes non confundit*, 6). W bulli ogłaszającej Zwyczajny Jubileusz roku 2025 Ojciec Święty w obecnym historycznym momencie, w którym „ludzkość niepomna na dramaty przeszłości, poddawana jest nowej i trudnej próbie, w której wiele ludów jest uciskanych przez brutalność przemocy” (*Spes non confundit*, 8), wzywa wszystkich chrześcijan, aby stali się *pielgrzymami nadziei*. Jest to cnota, którą należy odkryć na nowo w znakach czasu, które, obejmując „tęsknotę ludzkiego serca, potrzebującego zbawczej obecności Boga, domagają się, by zostały przekształcone w znaki nadziei” (*Spes non confundit*, 7), które należy czerpać przede wszystkim z łaski Bożej i pełni Jego miłosierdzia.

Już w bulli ogłaszającej Nadzwyczajny Jubileusz Miłosierdzia w 2015 roku papież Franciszek podkreślił, że w tym kontekście odpust nabiera „szczególnego znaczenia”

(*Misericordiae vultus*, 22), gdyż miłosierdzie Boże „staje się odpustem Ojca, który poprzez Kościół - Oblubienicę Chrystusa - dociera do grzesznika, któremu udzielił już przebaczenia, i uwalnia go od wszelkich pozostałości skutków grzechu” (tamże). Podobnie i dzisiaj Ojciec Święty oświadcza, że dar odpustu „pozwala nam odkryć, jak nieograniczone jest miłosierdzie Boga. To nie przypadek, że w starożytności termin „miłosierdzie” był używany zamiennie z terminem „odpust”, właśnie dlatego, że ma wyrażać pełnię Bożego przebaczenia, które nie zna granic” (*Spes non confundit*, 23). Odpust jest więc łaską jubileuszową.

Dlatego też z okazji Zwyczajnego Jubileuszu roku 2025, z woli Papieża, ten „Trybunał Miłosierdzia”, do którego należy rozporządzanie wszystkim, co dotyczy udzielania i korzystania z odpustu, zamierza zachęcić dusze wiernych do karmienia się pragnieniem uzyskania odpustu jako daru łaski, właściwego i unikalnego dla każdego Roku Świętego, i ustanawia następujące wymogi, aby wierni mogli skorzystać z „przepisów umożliwiających uzyskanie i skuteczne praktykowanie jubileuszowego odpustu” (*Spes non confundit*, 23).

Podczas Zwyczajnego Jubileuszu roku 2025 pozostaje w mocy każdy inny udzielony odpust. Wszyscy wierni naprawdę pokutujący, wykluczający wszelkie przywiązanie do jakiegokolwiek grzechu (por. *Enchiridion Indulgentiarum*, wyd. IV, norm. 20, § 1) i poruszeni duchem miłosierdzia, którzy w Roku Świętym oczyścili się poprzez sakrament pokuty i pochrzestili się Komunią Świętą, będą modlić się zgodnie z intencjami Papieża, ze skarbca Kościoła będą mogli uzyskać odpust zupełny, odpuszczenie i darowanie swoich grzechów, który będzie można także zyskać dla dusz czyścicowych, dokonując jednego z wymienionych niżej dzieł:

I. O świętych pielgrzymkach

Wierni, *pielgrzymi nadziei*, będą mogli uzyskać odpust jubileuszowy udzielony przez Ojca Świętego, jeśli odbędą pobożną pielgrzymkę:

w kierunku dowolnego świętego miejsca jubileuszowego: tam pobożnie uczestniczyć we Mszy Świętej (o ile przepisy liturgiczne na to pozwalają, będzie można przede wszystkim korzystać z formularza Mszy właściwej Jubileuszowi bądź Mszy w różnych potrzebach: o pojednaniu, o odpuszczenie grzechów, o uproszenie miłości i o zachowanie pokoju i sprawiedliwości); we Mszy przy udzieleniu sakramentów wtajemniczenia chrześcijańskiego lub w Sakramencie Namaszczenia Chorych; nabożeństwie Słowa Bożego; Liturgii Godzin (godzina czytań, jutrznia, nieszpory); Drodze Krzyżowej; różańcu; recytacji hymnu Akatysty; nabożeństwie pokutnym, zakończonym indywidualną spowiedzią penitentów, zgodnie z aktem pokutnym (forma II);

w Rzymie: do co najmniej jednej z czterech Papieskich Bazylik Większych: św. Piotra na Watykanie, Najświętszego Zbawiciela na Lateranie, Matki Bożej Większej, św. Pawła za Murami;

w Ziemi Świętej: do co najmniej jednej z trzech bazylik: Grobu Świętego w Jerozolimie, Narodzenia Pańskiego w Betlejem, Zwiastowania Pańskiego w Nazarecie;

w innych okręgach kościelnych: do kościoła katedralnego lub innych kościołów i miejsc świętych wyznaczonych przez ordynariusza miejsca. Biskupi uwzględnią potrzeby wiernych i samą możliwość zachowania nienaruszonego znaczenia pielgrzymki, z całą jej mocną symboliką, zdolną ukazać nagłą potrzebę nawrócenia i pojednania;

II. W pobożnym nawiedzeniu miejsc świętych

Wierni będą mogli uzyskać podobnie odpust jubileuszowy, jeśli indywidualnie lub w grupie, pobożnie nawiedzą dowolne miejsce jubileuszowe i tam przez odpowiedni czas odprawia adorację eucharystyczną i rozmyślanie, kończąc modlitwą „Ojcze nasz”, Wyznaniem wiary w jakiegokolwiek dopuszczonej formie i modlitwą do Maryi, Matki Bożej, aby w tym Roku Świętym wszyscy „mogli doświadczyć bliskości najczulszej z mam, która nigdy nie opuszcza swoich dzieci” (*Spes non confundit*, 24).

Z okazji Roku Jubileuszowego, oprócz wyżej wymienionych znamiennych miejsc pielgrzymkowych, będzie można nawiedzić także inne miejsca święte, na tych samych warunkach:

w Rzymie: Bazylika Świętego Krzyża z Jerozolimy, Bazylika św. Wawrzyńca za Murami, Bazylika św. Sebastiana za Murami (zdecydowanie zaleca się pobożne nawiedzenie zwane „Pielgrzymką do Siedmiu Kościołów”, tak drogą św. Filipowi Nereuszowi), Sanktuarium Bożego Miłosierdzia – Kościół Santo Spirito in Sassia, Kościół św. Pawła przy Trzech Źródłach - miejsce męczeństwa Apostoła, Katakumby chrześcijańskie; kościoły trasy jubileuszowej *Iter Europaeum* oraz kościoły poświęcone Patronom Europy i Doktorom Kościoła (Bazylika Santa Maria sopra Minerva, Kościół Santa Brigida przy Campo de' Fiori, Kościół Matki Bożej Zwycięskiej, Kościół Trinità dei Monti, Bazylika św. Cecylii na Zatybrzu, Bazylika św. Augustyna na Polu Marsowym);

w innych miejscach na świecie: dwie papieskie bazyliki mniejsze w Asyżu: św. Franciszka i Najświętszej Marii Panny od Aniołów; papieskie bazyliki: Santa Casa w Loreto, Matki Bożej Różańcowej w Pompejach, św. Antoniego w Padwie; każda bazylika mniejsza, katedra, kościół konkatedralny, sanktuarium maryjne oraz dla dobra wiernych każda wyróżniająca się kolegiata lub sanktuarium wyznaczone przez każdego biskupa diecezjalnego lub eparchialnego, a także sanktuaria krajowe lub międzynarodowe, „święte miejsca gościnności i uprzywilejowane przestrzenie budzenia nadziei” (*Spes non confundit*, 24), wskazane przez Konferencje Episkopatów.

Wierni prawdziwie skruszeni, którzy nie będą mogli uczestniczyć w uroczystych celebracjach, pielgrzymkach i pobożnym nawiedzeniu, z ważnych powodów (przede wszystkim siostry i mnisi klauzurowi, osoby starsze, chorzy, osadzeni w więzieniach, a także ci, którzy w szpitalu lub w innych miejscach opieki, stale posługują chorym), uzyskają odpust jubileuszowy na tych samych warunkach, jeżeli zjednoczeni duchowo z wiernymi obecnymi, zwłaszcza w momentach, w których słowa Ojca Świętego lub biskupów diecezjalnych są przekazywane za pośrednictwem środków komunikacji medialnej, w swoim domu lub tam, gdzie powstrzymuje ich przeszkoda (np. w kaplicy klasztornej, w szpitalu, w domu opieki, w więzieniu...), odmówią *Ojcze nasz*, *Wyznanie wiary* w jakiegokolwiek dopuszczonej formie i inne modlitwy zgodne z intencjami Roku Świętego, ofiarowując swoje cierpienia lub życiowe trudności;

III. W dziełach miłosierdzia i pokuty

Ponadto wierni będą mogli uzyskać odpust jubileuszowy, jeśli w duchu pobożności będą uczestniczyć w misjach ludowych, rekolekcjach lub spotkaniach formacyjnych poświęconych tekstom *Soboru Watykańskiego II* i *Katechizmu Kościoła Katolickiego*, które odbędą się w kościele lub innym odpowiednim miejscu, według zamysłu Ojca Świętego.

Pomimo zasady, że dziennie można uzyskać tylko jeden odpust zupełny (por. *Enchiridion Indulgentiarum*, wyd. IV, norm. 18, § 1), wierni otrzymają akt miłosierdzia na rzecz dusz czyśćcowych, jeśli prawowicie przystąpią po raz drugi tego samego dnia do sakramentu Komunii, będą mogli uzyskać dwukrotnie odpust zupełny tego samego dnia, obowiązujący jedynie za zmarłych (czyli w ramach celebracji eucharystycznej; por. kan. 917 i Papieska Komisja ds. Autentycznej Interpretacji KPK, *Responsa ad dubia*, 1, 11 lipca 1984). Przez tę podwójną ofiarę dokonuje się godny pochwały przejaw miłości nadprzyrodzonej, gdyż więź, która łączy wiernych pielgrzymujących jeszcze na ziemi z mistycznym Ciałem Chrystusa, wraz z tymi, którzy już zakończyli swą drogę, ze względu na fakt, że „odpust jubileuszowy, na mocy modlitwy, jest przeznaczony w szczególny sposób dla tych, którzy odeszli przed nami, aby mogli otrzymać pełnię miłosierdzia” (*Spes non confundit*, 22).

W szczególny właśnie sposób „w Roku Jubileuszowym będziemy wezwani do bycia namacalnymi znakami nadziei dla wielu braci i sióstr żyjących w trudnych warunkach” (*Spes non confundit*, 10): Odpust jest zatem również przypisany do dzieł miłosierdzia i pokuty, które świadczą o podjętym nawróceniu. Wierni podążając za przykładem i poleceniem Chrystusa, będą zachęceni do częstszego podejmowania dzieł miłości i miłosierdzia, głównie na rzecz służby braciom obciążonym różnymi potrzebami. Dokładniej odkryjmy na nowo „*uczynki miłosierdzia względem ciała*: głodnych nakarmić, spragnionych napoić, nagich przyodziać, przybyszów w dom przyjąć, chorych nawiedzać, więźniów pocieszać, umarłych pogrzebać.” (*Misericordiae vultus*, 15) i odkryjmy na nowo również „*uczynki miłosierdzia względem ducha*: wątpiącym dobrze radzić, nieumiejętnych pouczać, grzeszących upominać, strapiionych pocieszać, urazy chętnie darować, przykrych cierpliwie znosić, modlić się za żywych i umarłych” (*tamże*).

Podobnie wierni będą mogli uzyskać odpust jubileuszowy, jeśli udadzą się w celu odwiedzenia i poświęcenia właściwego czasu braciom znajdującym się w potrzebie lub w trudnej sytuacji (chorym, więźniom, samotnym osobom starszym, niepełnosprawnym...), pielgrzymując niejako do obecnego w nich Chrystusa (por. Mt 25, 34-36) i wypełniając zwykłe warunki duchowe, sakramentalne i modlitewne. Wierni bez wątpienia będą mogli te odwiedziny powtarzać w ciągu Roku Świętego, uzyskując za każdym razem odpust zupełny, nawet każdego dnia.

Jubileuszowy odpust zupełny można osiągnąć także przez działania wyrażające w sposób konkretny i bezinteresowny ducha pokuty, który jest jakby duszą Jubileuszu, odkrywając na nowo w szczególności pokutną wartość piątku: powstrzymanie się w duchu pokuty przynajmniej przez jeden dzień od błahych rozrywek (realnych, ale także wirtualnych, spowodowanych na przykład przez media i sieci społecznościowe) oraz od zbędnej konsumpcji (na przykład praktyka postu lub wstrzemięźliwości zgodna z ogólnymi normami Kościoła i szczegółowymi zaleceniami biskupów), połączona z przekazaniem odpowiedniej sumy pieniędzy ubogim; wspieranie dzieł o charakterze religijnym lub socjalnym, zwłaszcza na rzecz obrony i ochrony życia na wszystkich jego etapach oraz samej jakości życia, opuszczonych dzieci, młodzieży zmagającej się trudnościami, starców potrzebujących opieki lub samotnych, migrantów z różnych krajów, „którzy opuszczają swoją ziemię w poszukiwaniu lepszego życia dla siebie i swoich rodzin” (*Spes non confundit*, 13); poświęcanie znacznej części wolnego czasu na działalność na rzecz wolontariatu, która służy interesowi społeczności, lub inne podobne formy osobistego zaangażowania.

Wszyscy biskupi diecezjalni lub eparchialni i ci, którzy prawnie są z nimi zrównani, w najważniejszym dniu tego okresu jubileuszowego, przy okazji głównych uroczystości w ka-

tedrze i w poszczególnych kościołach jubileuszowych, będą mogli udzielić *papieskiego błogosławieństwa* z dołączonym odpustem zupełnym, który mogą otrzymać wszyscy wierni, którzy otrzymają to *błogosławieństwo* pod zwykłymi warunkami.

W celu duszpasterskiego ułatwienia dostępu do sakramentu pokuty i osiągnięcia Bożego przebaczenia poprzez władzę kluczy, ordynariusze miejsca proszeni są o udzielenie kanonikom i kapłanom, którzy w katedrach i kościołach wyznaczonych na Rok Święty, będą mogli wysłuchać spowiedzi wiernych, uprawnień jedynie do forum wewnętrznego, o czym dla wiernych Kościołów Wschodnich stanowi kan. 728, § 2 KKKW, a w przypadku ewentualnego zastrzeżenia dla określonej władzy – kan. 727, z wyłączeniem, jak jest oczywiste, przypadków o których mowa w kan. 728, § 1; natomiast dla wiernych Kościoła łacińskiego uprawnień o których mowa w kan. 508, § 1 KPK.

W związku z tym Penitencjaria wzywa wszystkich księży, aby z hojną dyspozycyjnością i poświęceniem siebie zapewnili jak najszerszą możliwość uzyskania przez wiernych środków zbawienia; ustalali i publikowali terminy spowiedzi, w porozumieniu z proboszczami lub rektorami sąsiednich kościołów; znajdowali się w konfesjonale; planując stałe i częste celebracje pokutne, zapewniając jednocześnie jak najszerszą dostępność księży, którzy po osiągnięciu wymaganego wieku, nie pełnią określonych funkcji duszpasterskich. W zależności od możliwości pamiętajmy także, zgodnie z Motu proprio *Misericordia Dei*, o duszpasterskiej możliwości słuchania spowiedzi także podczas celebracji Mszy Świętej.

W celu ułatwienia zadań spowiednikom, Penitencjaria Apostolska, z upoważnienia Ojca Świętego, stanowi, że kapłani, którzy towarzyszą lub przyłączają się do pielgrzymek jubileuszowych poza własną diecezją, mogą korzystać z tych samych uprawnień, jakie zostały im powierzone w ich własnej diecezji przez prawowity organ. Specjalne uprawnienia zostaną wówczas przyznane przez tę Penitencjarię Apostolską penitencjarzom rzymskich Bazylik Papieskich, kanonikom penitencjarzom lub penitencjarzom diecezjalnym utworzonym w poszczególnych okręgach kościelnych.

Spowiednicy, po uprzednim pouczeniu z miłością wiernych o powadze grzechów, do których należą te z dołączonym zastrzeżeniem lub cenzurą, wyznaczą z duszpasterską miłością odpowiednie pokuty sakramentalne, aby w miarę możliwości doprowadzić ich do trwałej pokuty i w zależności od charakteru spraw, zaprosić ich do naprawienia skandali i szkód.

Penitencjaria na koniec gorąco zachęca Biskupów, jako posiadaczy potrójnego *munus* nauczania, rządzenia i uświęcania, aby zadbali o jasne wyjaśnienie proponowanych tutaj przepisów i zasad dotyczących uświęcenia wiernych, ze szczególnym uwzględnieniem lokalnych warunków, kultury i tradycji. Katecheza dostosowana do specyfiki społeczno-kulturowej każdego narodu będzie w stanie zaproponować sposób skutecznego głoszenia Ewangelii i całokształtu orędzia chrześcijańskiego, zakorzeniając głębiej w sercach pragnienie tego wyjątkowego daru, uzyskanego za pośrednictwem Kościoła.

Niniejszy Dekret obowiązuje przez cały Jubileusz Zwyczajny roku 2025, niezależnie od wszelkich postanowień stanowiących inaczej.

W Rzymie, w siedzibie Penitencjarii Apostolskiej, 13 maja 2024 roku, we wspomnienie Matki Bożej z Fatimy.

Kard. Angelo De Donatis
Penitencjariusz Większy

Bp Krzysztof Nykiel
Regens